

vonnis

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 400177 / HA ZA 11-2198

Vonnis van 15 februari 2012 (bij vervroeging)

in de zaak van

de stichting
STICHTING DE THUISKOPIE,
gevestigd te Amsterdam,
eiseres,
advocaat mr. J.D. Holthuis te Amsterdam,

tegen

de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
ELECTRONICPARTNER NEDERLAND B.V.,
gevestigd te Vianen,
gedaagde,
advocaat mr. M.C.H.I. van der Dussen te Utrecht.

Partijen zullen hierna De Thuis kopie en EP genoemd worden.

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:
- de dagvaarding van 20 juli 2011, met producties 1-6;
- de conclusie van antwoord;
- het tussenvonnissen van 16 november 2011 waarbij een comparitie van partijen is bepaald;
- het proces-verbaal van comparitie van 2 februari 2012 en de daarin genoemde stukken;
- de akte overlegging producties tevens akte vermindering van eis van De Thuis kopie met producties 7-8.

1.2. Vonnissen is nader bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. De Thuis kopie is de collectieve beheersorganisatie die op grond van artikel 16d Auteurswet (hierna: Aw) is belast met de inning en verdeling van de zogeheten thuis kopievergoeding die een fabrikant of importeur van een voorwerp dat bestemd is om een werk ten gehore te brengen, te vertonen of weer te geven (hierna: gegevensdrager) op grond van artikel 16c Aw en artikel 10 onder e Wet op de Naburige Rechten (WNR) verschuldigd is aan de makers in de zin van de Aw of uitvoerenden in de zin van de WNR

---

of hun rechtverkrijgenden voor reproductie op bedoelde gegevensdragers voor eigen oefening, studie of gebruik.

2.2. EP houdt zich onder meer bezig met de import en verdere verhandeling van gegevensdragers.

2.3. In augustus 2006 hebben De Thuis kopie en EP een zogeheten A-contract gesloten. In dit A-contract en de bijbehorende "voorwaarden contractanten A" staan regels over de incasso van de thuis kopievergoeding, zoals regels over de moment waarop EP opgave moet doen, de wijze waarop zij opgave moet doen, en de wijze van facturering en betaling. Daarnaast verplicht het A-contract EP om mee te werken aan een controle door De Thuis kopie.

2.4. EP heeft vanaf september 1996 elk kwartaal opgave gedaan van het aantal gegevensdragers dat door haar zou zijn geïmporteerd. De Thuis kopie heeft op basis van die opgaven bedragen in rekening gebracht bij EP, die EP heeft voldaan. De opgaven zijn echter niet gebaseerd op het daadwerkelijke aantal gegevensdragers dat EP heeft geïmporteerd, maar op het aantal pakketten gegevensdragers. EP heeft dus veel meer gegevensdragers geïmporteerd dan zij heeft opgegeven en heeft dus ook veel te weinig thuis kopievergoedingen afgedragen aan De Thuis kopie.

2.5. Op 22 augustus 2010 heeft De Thuis kopie een controle uitgevoerd bij EP. Bij die controle heeft De Thuis kopie de hiervoor genoemde tekortkoming in de opgaven van EP geconstateerd. Zij heeft berekend dat EP ten gevolge van die tekortkoming in de periode 2007-2009 circa €28.000,00 te weinig heeft afgedragen aan De Thuis kopie.

2.6. Bij e-mailbericht van 22 oktober 2010 heeft De Thuis kopie EP verzocht om het ontbrekende bedrag aan thuis kopievergoedingen over de periode 2007-2009 te betalen. Daarnaast heeft zij EP verzocht aanvullende opgave te doen over de periode voorafgaand aan het jaar 2007.

2.7. EP heeft het ontbrekende bedrag aan thuis kopievergoedingen over de periode 2007-2009 betaald en heeft aanvullende opgaven gedaan. Aanvankelijk betrof de aanvullende opgave uitsluitend het jaar 2006. Het daarmee corresponderende bedrag heeft EP voldaan. Na dagvaarding heeft EP ook opgave gedaan over de jaren 2001-2005. Uit die opgave blijkt dat EP in die periode een bedrag van €74.639,81 te weinig heeft afgedragen.

3. Het geschil

3.1. De Thuis kopie vordert na wijziging van haar eis - samengevat - veroordeling van EP tot betaling van €74.639,81, vermeerderd met rente en kosten.

3.2. Aan haar vordering legt De Thuis kopie ten grondslag dat EP het gevorderde bedrag op grond van de artikelen 16c Aw en 10 sub e WNR verschuldigd is vanwege de import door EP van gegevensdragers in de jaren 2001 tot en met 2005.

3.3. EP voert verweer.

3.4. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling

4.1. Niet in geschil is dat EP een bedrag van in totaal €74.639,81 verschuldigd is aan De ThuisKopie vanwege de import van gegevensdragers in de periode 2001-2005.

4.2. Het verweer van EP dat de voornoemde vordering op grond van artikel 3:307 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) is verjaard, kan niet slagen. De in dat artikel genoemde verjaringstermijn van vijf jaar is namelijk slechts van toepassing op rechtsvorderingen tot nakoming van een verbintenis uit overeenkomst. De vordering van De ThuisKopie is echter niet gebaseerd op een verbintenis uit overeenkomst, maar op een wettelijke verplichting, te weten de uit de artikelen 16c Aw en 10 onder e WNR voortvloeiende verplichting tot betaling van een thuisKopievergoeding. Op rechtsvorderingen tot nakoming van die wettelijke verplichting is, zoals De ThuisKopie terecht heeft aangevoerd, de algemene verjaringstermijn van artikel 3:306 BW van toepassing. Niet in geschil is dat die termijn van twintig jaar in dit geval niet is overschreden.

4.3. Het feit dat partijen ter uitwerking van de wettelijke betalingsplicht een overeenkomst hebben gesloten, te weten het in rechtsoverweging 2.3 beschreven A-contract, kan niet leiden tot een ander oordeel. Dat A-contract treedt namelijk niet in de plaats van de wettelijke verplichting, maar werkt slechts de gevolgen van die verplichting uit in een aantal praktische regels over het verloop van het incasso-verkeer.

4.4. Ook het beroep van EP op de klachtplicht van artikel 6:89 BW kan geen doel treffen. Daargelaten of het niet volledig betalen van een thuisKopievergoeding kan worden aangemerkt als een "gebrek in de prestatie" in de zin van die bepaling, heeft De ThuisKopie binnen bekwame tijd geprotesteerd. Dat De ThuisKopie binnen bekwame tijd heeft geprotesteerd na de controle van 22 augustus 2010, is niet in geschil. EP heeft slechts aangevoerd dat De ThuisKopie de onvolledigheid eerder had moeten ontdekken omdat De ThuisKopie eerder een controle had moeten uitvoeren. Dat betoog kan niet slagen. De contractuele bevoegdheid van De ThuisKopie tot het uitvoeren van een controle schept geen verplichting voor De ThuisKopie tot controle, zeker niet indien De ThuisKopie geen concrete aanleiding voor een controle heeft. EP is wettelijk verplicht om een volledig opgave te doen van het aantal gegevensdragers dat door haar is geïmporteerd (art. 16f Aw). De ThuisKopie mocht er daarom van uitgaan dat de opgaven die EP in de loop der jaren heeft gedaan, volledig waren en had geen aanleiding voor een controle. EP heeft ook niet gesteld dat De ThuisKopie aanleiding had voor een controle.

4.5. Ten slotte faalt het beroep van EP op de redelijkheid en billijkheid. EP heeft er in dit verband op gewezen dat De ThuisKopie veertien jaar heeft "stil gezeten" en dat zij nadeel lijdt doordat zij de vergoedingen die De ThuisKopie nu incasseert, niet meer in rekening kan brengen bij de afnemers van de betreffende gegevensdragers. EP heeft dat nadeel echter aan zichzelf te wijten omdat zij – in strijd met haar wettelijke plicht – onvolledige opgaven heeft gedaan. Op dit punt valt De ThuisKopie niets te verwijten, laat staan dat de rechthebbenden die De ThuisKopie vertegenwoordigt, iets te verwijten valt. Zoals hiervoor is overwogen, was De ThuisKopie niet verplicht om eerder controles uit te voeren. Evenmin kan De

---

Thuiskopie worden verweten dat zij geen duidelijkheid heeft geschapen over de thuiskopieregeling, alleen al omdat die regeling voldoende duidelijk maakt dat er niet per verpakking maar per gegevensdrager een vergoeding moet worden betaald. Ook als EP de opgaven niet opzettelijk onvolledig heeft gedaan, zoals EP heeft gesteld (en De Thuiskopie heeft bestreden), is het daarom niet onaanvaardbaar om de consequenties daarvan in dit geval voor haar eigen rekening te laten komen. Daarbij weegt mee dat De Thuiskopie haar vordering heeft beperkt tot de periode vanaf 2001.

4.6. Voor zover EP met haar verwijzing naar artikel 2:10 BW heeft bedoeld te betogen dat het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is om een vergoeding te vorderen over een periode waarvoor EP op grond van artikel 2:10 BW geen administratie meer hoeft te bewaren, strandt dat betoog al op het feit dat (i) EP de administratie over de periode 2001-2005 feitelijk wel heeft bewaard, (ii) EP de aanvullende opgave over die periode heeft kunnen doen en (iii) de omvang van de vordering over die periode niet in geschil is. EP is door het tijdsverloop dus niet geschaad in haar bewijshouding.

4.7. Op grond van het voorgaande moet worden geconcludeerd dat de gevorderde hoofdsom toewijsbaar is. Het bedrag zal worden vermeerderd met de wettelijke rente. Het verweer van EP dat zij niet in verzuim is omdat zij niet in gebreke is gesteld, kan niet slagen alleen al omdat in dit geval het verzuim is ingetreden door het verstrijken van de in de wet bepaalde termijn voor voldoening (art. 6:83 sub a BW juncto 16c lid 3 Aw).

4.8. EP zal als de in het ongelijk gestelde partij in de proceskosten worden veroordeeld. De kosten aan de zijde van De Thuiskopie worden begroot op:

- dagvaarding	€	76,31	
- griffierecht		3.529,00	
- salaris advocaat		1.788,00	(2,0 punten × tarief €894,00)
Totaal	€	5.393,31	

5. De beslissing

De rechtbank

5.1. veroordeelt EP om aan De Thuiskopie te betalen een bedrag van €74.639,81, vermeerderd met de wettelijke rente als bedoeld in art. 6:119 BW met ingang van 22 augustus 2010 tot de dag van volledige betaling,

5.2. veroordeelt EP in de proceskosten, aan de zijde van De Thuiskopie tot op heden begroot op €5.393,31,

5.3. verklaart dit vonnis uitvoerbaar bij voorraad.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.H. Blok en in het openbaar uitgesproken op 15 februari 2012.